

Autuaita ovat ne, jotka uskovat

"Jeesus sanoi hänelle: 'Sinä uskot, koska sait nähdä minut. Autuaita ne, jotka uskovat, vaikka eivät näe.'"
(Joh. 20:29.)

Avaintekstit:

Joh. 8:54-58;
1. Moos. 12:3;
Room. 4:1-5;
Joh. 12:1-8;
Joh. 19:4-22;
Joh. 20:19-31;
Dan. 2;
Dan. 7.

Johanneksen evankeliumissa on monenlaisia ihmisiä, joilla on erilainen tausta, usko ja kokemukset, ja jotka kaikki todistavat siitä, kuka Jeesus oli.

"Katsokaa: Jumalan Karitsa!" (Joh. 1:36.)

"Me olemme löytäneet Messiaan!" (Joh. 1:41.)

"Me olemme löytäneet sen, josta Mooseksen laki ja profeettojen kirjat todistavat!" (Joh. 1:45.)

"Rabbi, sinä olet Jumalan Poika, sinä olet Israelin kuningas!" (Joh. 1:49.)

"Olisiko hän Messias?" (Joh. 4:29.)

"Me olemme nyt itse kuulleet häntä ja tiedämme, että hän todella on maailman pelastaja." (Joh. 4:42.)

"Herra, kenen luo me menisimme? Sinulla on ikuisen elämän sanat." (Joh. 6:68.)

"- - minä uskon, että sinä olet Messias, Jumalan Poika, jonka oli määrä tulla maailmaan." (Joh. 11:27.)

"- - minä, joka olin sokea, nyt näen." (Joh. 9:25.)

"Tässä on teidän kuninkaanne." (Joh. 19:14.)

"Minä en ole havainnut hänen syyllistyneen mihinkään." (Joh. 19:6.)

"Minun Herrani ja Jumalani!" (Joh. 20:28.)

Keitä jotkut näistä ihmisistä olivat ja miksi he todistivat Jeesuksen henkilöllisyydestä?

PALUU ABRAHAMIIN

Jeesus ei ujostellut julistaa, eikä myöskään kutsua todistajia sille, kuka hän oli – jopa kauan sitten kuolleita todistajia, Abraham mukaan lukien. ”Teidän isänne Abraham iloitsi siitä, että saisi nähdä minun päiväni. Hän näki sen ja riemuitsi.” (Joh. 8:56.)

Miksi Abrahamin todistus oli niin tärkeä, että se on Johanneksen evankeliumissa? 1. Moos. 12:3; 1. Moos. 18:16-18; 1. Moos. 26:4; Matt. 1:1; Apt. 3:25.

”Esikuvin ja lupauksin Jumala ’julisti – – Aabrahamille edeltäpäin tämän hyvän sanoman’ (Gal. 3:8). Patriarkka uskoi tulevaan Lunastajaan. Kristus sanoi juutalaisille: ’Aabraham, teidän isänne, riemuitsi siitä, että hän oli näkevä minun päiväni; ja hän näki sen ja iloitsi’ (Joh. 8:56). Lisäkin sijasta uhrattavaksi puolestamme. Kun Jumalan lain rikkominen tuomitsi ihmisen kuolemaan, Isä sanoi Poikaansa katsoen ihmiselle: ’Saat elää; tässä minulla on lunnaiden maksaja.’” (1AO 137.)

Abraham oli juutalaisen kansakunnan isä. Hän sai lupauksen, että hänen kauttaan kaikki kansat siunattaisiin. Tämä siunaus tuli Messiaan kautta, joka syntyi hänen sukulinjastaan.

Abraham oli myös niiden isä, jotka uskovat Jumalaan (Hepr. 11:8, 17-19). Hänen valmiutensa uhrata poikansa lisä (1. Moos. 22), lupauksen poika, ei ollut vain osoitus uskosta, vaan myös ikkuna pelastussuunnitelmaan.

Kun Jeesus sanoi: ”Teidän isänne Abraham iloitsi siitä, että saisi nähdä minun päiväni.” (Joh. 8:56), johtajat vastasivat: ”Et ole edes viidenkymmenen ja olet muka nähnyt Abrahamin!” (Joh. 8:57.)

Jeesuksen vastaus oli hämmästyttävä: ”Totisesti, totisesti: jo ennen kuin Abraham syntyi – minä olin.” (Joh. 8:58.) Jeesus käyttää samaa ilmaisua, mitä Jumala käytti puhuessaan Moosekselle palavan pensaan luona. Tämän väitteen mukaan hän on itsessään olemassa oleva Jumala. Ei ole epäilystäkään, etteivätkö johtajat ymmärtäneet, mitä hän sanoi, koska he ”alkoivat poimia kiviä heittääkseen niillä häntä” (Joh. 8:59).

Lue Room. 4:1-5. Miten Paavali käyttää kertomusta Abrahamista ilmaistaakseen totuuden pelastuksesta yksin uskon kautta, ilman lain tekoja? Millä tavalla Abraham on uskosta elävien isä?

MARIAN TODISTUS

Kuusi päivää ennen pääsiäistä Jeesus tuli tapaamaan Mariaa, Marttaa ja heidän veljeään Lasarusta, jonka hän oli herättänyt kuolleista. Simon, joka oli parantunut spitaalista, järjesti juhlat kiitokseksi siitä, mitä Jeesus oli tehnyt hänen hyväkseen. Martta palveli vieraita, ja Lasarus istui pöydässä vieraiden kanssa (Joh. 12:1-8).

Mikä merkitys Marian toiminnalla oli tässä yhteydessä? Miten tämä todisti siitä, kuka Jeesus todella oli? Joh. 12:1-3.

Nardusöljy oli hyvin kallista, noin vuoden palkan arvoista tavalliselle työläiselle. Maria toi tämän lahjan luultavasti kiitokseksi Vapahtajalleen hänen syntiensä anteeksiantamisesta sekä veljensä ylösnousemuksesta. Hänen tarkoituksensa oli käyttää se jonain päivänä Jeesuksen hautaamisessa. Sitten hän kuuli, että Jeesus voideltaisiin pian kuninkaaksi. Hän halusi olla ensimmäinen, joka toisi Jeesukselle kunniaa.

Maria ei luultavasti halunnut, että hänen eleensä huomattaisiin, mutta Johannes toteaa: "Koko huone tuli täyteen voiteen tuoksua." (Joh. 12:3.) Juudas nuhteli heti ja totesi, että voide olisi pitänyt myydä ja antaa tuotto köyhille. Jeesus rauhoitteli välittömästi Mariaa toteamalla: "Anna hänen olla –. Köyhät teillä on luonanne aina, mutta minua teillä ei aina ole." (Joh. 12:7, 8.)

Teema toistuu pitkin evankeliumia. Jeesus tietää, mitä ihmisessä on (Joh. 2:24, 25; Joh. 6:70, 71; Joh. 13:11; Joh. 16:19). Tällä kertaa Simonin juhlissa Jeesus tietää, mitä Juudaksen sydämessä on. Johannes korostaa huolellisesti, että Juudas oli itsekäs varas (Joh. 12:6).

"Tuoksuvan lahjansa, jonka Maria oli aikonut tuhлата Vapahtajan kuolleelle ruumiille, hän vuodatti hänen päälleen hänen vielä eläessään. Hautaamisen yhteydessä sen tuoksu olisi täyttänyt vain hautakammion, nyt se ilahdutti Vapahtajan sydäntä kertoen Marian uskosta ja rakkaudesta. – Ja joutuesaan suuren koettelemuksensa pimeyteen hän vei mukanaan tuon teon muiston, joka oli esimakua siitä rakkaudesta, jota hän saisi lunastetuiltaan kautta iankaikkisuuksien." (5AO 112.)

Jeesus tietää, mitä sinun sydämessäsi on. Mitä tämän totuuden pitäisi kertoa meille siitä, että tarvitsemme Kristusta vanhurskautenamme, joka muuttaa meidät?

PILATUS - TAHATON TODISTAJA

Johannes kirjoittaa kerta toisensa jälkeen uskonnollisten johtajien yrityksistä ottaa Jeesus kiinni, viedä hänet oikeuden eteen ja tuomita hänet kuolemaan. Johanneksen evankeliumin teema, jonka Jeesus toteaa usein, on se, että hänen aikansa tai hetkensä ei ollut vielä tullut. Tällä hän tarkoitti ristiinnaulitsemistaan (Joh. 2:4; Joh. 7:6, 8, 30; Joh. 12:7, 23, 27; Joh. 13:1; Joh. 17:1).

Nyt hetki oli tullut. Jeesus pidätettiin Getsemanen puutarhassa, hänet tuotiin Hannaksen eteen, sitten ylipappi Kaifaan ja sitten kahdesti Pilatuksen eteen.

Johannes on kutsunut monia todistajia kaikilta elämänalueilta todistamaan, että Jeesus oli Kristus. Nyt Johannes kutsuu todistajaksi Pilatuksen, maaherran, joka kuulusteli Jeesusta. Pilatuksen todistus oli tärkeä, koska hän oli roomalainen, maaherra ja tuomari; useimmat muut todistajat olivat juutalaisia ja tavallisia ihmisiä.

Miten Pilatuksen antama tuomio liittyy Johanneksen evankeliumin teemaan? Joh. 18:38; Joh. 19:4-22.

Jeesus tuotiin Pilatuksen eteen varhain perjantaiamuna (Joh. 18:28). Hänen suunnitelmansa oli lähettää vanki nopeasti kärsimään kohtalonsa. Jeesuksen käytös kuitenkin kiinnitti Pilatuksen huomion. Maaherra kuulusteli Jeesusta tarkasti ja kuuli hänen huuiltaan: "Sitä varten minä olen syntynyt ja sitä varten tullut tähän maailmaan, että todistaisin totuuden puolesta. Jokainen, joka on totuudesta, kuulee minua." (Joh. 18:37.)

Vaikka maaherra lopulta tuomitsi Jeesuksen kuolemaan, hän kuitenkin julisti kolme kertaa Jeesuksen syyttömäksi (Joh. 18:38; Joh. 19:4, 6). Ristiin hän kirjoitti sanat "Jeesus Nasaretilainen, juutalaisten kuningas" (Joh. 19:19) päättäen näin todistuksensa siitä, kuka Jeesus on. Vaikka Pilatus todisti Kristuksen syyttömyyden puolesta, hän kuitenkin tuomitsi Jeesuksen kuolemaan.

Pilatuksella oli edessään itse Totuus, ja *silti hän tuomitsi Jeesuksen kuolemaan*, koska hän salli väkijoukon painostaa itseään! Tämä on traaginen esimerkki siitä, kun jättää noudattamatta omatunnon ja sydämen ääntä, joka kertoo, mikä on oikein!

Mitä voimme oppia Pilatuksen esimerkistä?

TUOMAKSEN TODISTUS

Lue Joh. 20:19-31. Mitä voimme oppia Tuomaksen kertomuksesta uskosta ja epäilystä? Minkä suuren virheen Tuomas teki?

Kristus ilmestyi opetuslapsille ylösnousemuksensa jälkeen, kun nämä olivat peloissaan sulkeutuneina lukittujen ovien taakse. Tuomas ei ollut heidän kanssaan. Myöhemmin Tuomas kuuli muilta opetuslapsilta selostuksia ylösnousemuksesta, mutta hän oli epätoivoinen. Hänen kuulemansa ei sopinut hänen mielikuvaansa valtakunnasta. Lisäksi Tuomas varmasti ihmetteli, miksi Jeesus oli ilmoittanut itsensä muille, kun hän itse ei ollut paikalla.

Tuomas sanoi: "Jos en itse näe naulanjälkiä hänen käsissään ja pistä sormeani niihin ja jos en pistä kättäni hänen kylkeensä, minä en usko." (Joh. 20:25.)

Tuomas saneli ehdot uskollen. Tämä lähestymistapa uskoa Jeesukseen on ollut kerta toisensa jälkeen esillä Johanneksen evankeliumissa. Nikodemos vastasi Jeesukselle: "Miten joku voisi vanhana syntyä?" (Joh. 3:4.) Nainen kaivolla kysyi: "Herra, eihän sinulla edes ole astiaa, ja kaivo on syvä. Mistä sinä lähdevettä ottaisit?" (Joh. 4:11.) Väkijoukko, joka oli ruokittu leivillä ja kaloilla, kysyi: "Minkä tunnusteon teet, että me sen nähtyämme uskomme sinuun?" (Joh. 6:30.)

Johanneksen evankeliumi vastustaa tätä "katso ja sen jälkeen usko" -näkökulmaa. Kun Jeesus tapasi Tuomaksen ylösnousemuksensa jälkeen, hän kutsui tämän tulemaan, katsomaan ja koskettamaan ylösnoussutta ruumistaan. Sitten hän sanoo: "Autuaita ne, jotka uskovat, vaikka eivät näe." (Joh. 20:29.)

"Jumala ei oleta meidän uskovan ilman riittävää näyttöä uskomme perustaksi. Hänen olemassaolostaan, luonteestaan ja hänen sanansa totuudenmukaisuudesta on todisteita, jotka vetoavat meidän järkeemme, ja niitä on runsaasti. Jumala ei kuitenkaan ole koskaan poistanut epäilyn mahdollisuutta. Uskomme täytyy perustua näytölle, ei toteennäyttämislle." (TKL2010 105.)

Jumalan sanan, luomakunnan ja henkilökohtaisen kokemuksen kautta meille on annettu uskomaton määrä todisteita uskoa Jeesukseen.

Jos joku kysyisi sinulta, miksi uskot Jeesukseen, mitä vastaisit?

MEIDÄN TODISTUK- SEMME JEESUK- SESTA

Kun Johannes esittelee Jeesuksen todistajia kerta toisensa jälkeen, hänen päämääränsä on johdattaa meidät tyhjentävään johtopäätökseen: ”Monia muitakin tunnustekoja Jeesus teki opetuslastensa nähden, mutta niistä ei ole kerrottu tässä kirjassa. Tämä on kirjoitettu siksi, että te uskoisitte Jeesuksen olevan Kristus, Jumalan Poika, ja että teillä, kun uskotte, olisi elämä hänen nimensä tähden.” (Joh. 20:30, 31.)

Entä jos olisit ollut paikalla henkilökohtaisesti ja nähnyt Jeesuksen tekevän monia näistä ihmeistä, uskoisit varmasti, eikö totta? Haluaisimme uskoa niin. Joissakin asioissa meillä on jopa *enemmän* syytä uskoa Jeesukseen kuin niillä, jotka todella näkivät nämä ihmeet. Miksi?

Mitä meillä on sellaista, jota Jeesuksen aikaan eläneillä ei ollut ja jonka pitäisi auttaa meitä uskomaan? Ks. esimerkiksi Matt. 24:2; Matt. 24:14; Matt. 24:6-8.

Meillä on käytössämme Johanneksen evankeliumin kertomukset sekä se suuri etu, että näemme Jeesuksen ja muiden Raamatun ennustusten toteutuvan: temppele tuhoutui (Matt. 24:2), evankeliumi leviää ympäri maailmaa (Matt. 24:14), suuri luopumus (2. Tess. 2:3) ja se, että maailma pysyy edelleen langenneena ja pahuuden paikkana (Matt. 24:6-8). Koko Jeesuksen elämän ja palvelutyön ajan hänen seuraajansa pysyivät pienenä ja ahdistettuna joukkona, jonka olisi kaikkien inhimillisten standardien mukaan pitänyt kadota historiasta jo kauan aikaa sitten. Miten he olisivat voineet tietää, kuten me, että kaikki edellä mainitut asiat toteutuisivat? Oma uskomme on Jeesuksen oman profetian täyttymystä, minkä mukaan evankeliumi menisi kaikkialle maailmaan.

Tänään, noin 2000 vuotta myöhemmin, myös meillä Jeesuksen seuraajina on etuoikeus todistaa hänestä ja siitä, mitä hän on tehnyt puolestamme. Emme voi tunnustaa Jeesusta Messiaaksemme Natanaelin, Nikodemoksen, samarialaisen naisen tai fariseusten todistuksen perusteella. Vain lukemalla Raamattua Pyhä Henki vakuuttaa meidät hyväksymään Jeesuksen maailman Vapahtajaksi.

Jokainen meistä voi kertoa oman kokemuksensa suhteestamme Jumalaan. Kertomuksemme ei ehkä ole kovin dramaattinen, mutta sillä ei ole väliä. Tärkeintä on, että tunnemme itse Jeesuksen ja todistamme hänestä omalla tavallamme kuten Johanneksen evankeliumissa mainitut henkilöt tekivät.

KERTAUS

Lisäaineistoa: Lue Ellen G. White, *Alfa ja omega*, osa 1, s. 129–139 tai *Patriarkat ja profeetat*, s. 126–135; *Alfa ja omega*, osa 5, s. 273–294 tai *Aikakausien Toivo*, s. 695–714 tai *Rakkaudella Isältä*, s. 537–551.

Tuomas ”heittäytyi Jeesuksen jalkojen juureen huudahaen: ’Minun Herrani ja minun Jumalani!’

Jeesus hyväksyi hänen tunnustuksensa, mutta nuhteli lempeästi hänen epäuskiaan: ’Tuomas, sen tähden, että minut näit, sinä uskot. Autuaita ne, jotka eivät näe ja kuitenkin uskovat.’ Tuomaan usko olisi ollut Kristukselle mieluisampi, jos hän olisi halunnut uskoa veljiensä todistuksia. Jos maailma nyt seuraisi Tuomaan esimerkkiä, kukaan ei uskoisi pelastukseen, sillä kaikkien, jotka vastaanottavat Kristuksen, täytyy tehdä niin toisten todistuksen perusteella.

Monet, jotka ovat taipuvaisia epäilemään, puolustelevat itseään sanomalla, että jos heillä olisi sellaisia todistuksia, joita Tuomas sai tovereiltaan, he uskoisivat. He eivät käsittä, että heillä ei ole ainoastaan ne todistukset vaan paljon enemmän. Monet, jotka Tuomaan tavoin odottavat, että kaikki epäilyksen syyt häviäisivät, eivät koskaan saa nähdä toiveensa toteutuvan. Vähitellen he yhä lujittuvat epäuskiaan. Ne, jotka totuttautuvat katsomaan synkkää puolta ja valittavat ja nurisevat, eivät tiedä, mitä he tekevät. He kylvävät epäilyksen siementä, ja he saavat niittää epäilyksen sadon. Aikana, jolloin mitä kipeimmin tarvitaan uskoa ja luottamusta, monet täten huomaavat olevansa kykenemättömiä toimimaan ja uskomaan.” (5AO 356, 367.)

Keskustelunaiheita:

1. Mikä olennainen ero oli Abrahamin ja Tuomaksen ilmaisuisesta omasta uskostaan?
2. Ne, jotka haluavat, voisivat nyt todistaa Jeesuksesta, kuten olemme nähneet tehtävän Johanneksen evankeliumissa. Vaikka kertomukset eroavat toisistaan, mitä ihmiset sanovat ja miten he kaikki todistavat samasta Herrasta?
3. Pilatus esitti hyvin filosofisen kysymyksen: ”Mitä on totuus?” Anna vastauksesi tähän kysymykseen kaiken sen valossa, mitä olemme opiskelleet Johanneksen evankeliumista.
4. Katso Danielin kirjan lukuja 2 ja 7. Vaikka Jeesuksen ajan ihmisillä oli käytössään nämä luvut, mikä etu meillä on, mitä heillä ei ollut silloin, kun näemme näiden ennustusten toteutuvan ja saamme siten vielä enemmän syytä uskoa?